

Μιμοῦ τὸν Φωκίωνα, δεστις δὲν κατεδέχετο νὰ ἔναι παρὸν εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας, δὲ τὸ ἔξελέγετο στρατηγός.

Μιμοῦ τὴν λιτότητα αὐτοῦ τε, τοῦ Μπαμινώνδου, ἐν ἔχοντος ἐπανωφόριον, καὶ τὴν τοῦ Ἀγισιλάου, δεστις καίτοι χωλὸς ὥν καὶ θυσιλεὺς, δὲν κατεδέχετο δῆμος νὰ ἴππεύῃ εἰς τὰς ἐκστρατείας.

Μιμοῦ τούτους, πρόγονοί σου Ἀνατολῖται ἦσαν ἀπαντες.

Πολιτεύσου, λέγομεν, οὕτω, ὡς λακε τῆς Ἀνατολῆς καὶ τότε, ἀλλὰ μόνον τότε, οὐδεὶς ἵσως ἐν τῷ κόσμῳ λαὸς θὰ ἔναι ζηλευτότερός σου, καὶ οὐδεμία χώρα εὑδαιμονεστέρα τῆς Ἀνατολῆς.

Ἐνταῦθα ἔπειτεπεν ἵσως νὰ εἴπωμεν τινα ἰδίως καὶ περὶ τῶν αἰτίων τῆς φθονᾶς τῶν Βρεφῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀλλὰ τὰ αἵτια ταῦτα, καίτοι καταληπτὰ καὶ προφανέστατα μάλιστα γενόμενα, καὶ ἐξ δῶν ἐνταῦθα ἔξεθέσαμεν, ἐπιφυλασσόμεθα δῆμος νὰ πραγματευθῶμεν ἀκολούθως δι' ἰδιαιτέρων, ὅλως διαιτητικῶν πραγματειῶν.

Περὶ ἐνδερμικῆς χρήσεως τῆς κινίνης κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν.

Ἡ ἀείποτε φιλόξενος Ἰωνία καὶ ἰδίως ἡ Σμύρνη, ἡ πρώτη περιθάλψασα φιλανθρώπως τοὺς ἔκ τε τῶν Ἀθηνῶν, τοὺς ἐκ Κύθηνου, ἐκ Σύρου καὶ ἐκ Ναυπλίας ἔνεκα πολιτικῶν λόγων ἐκπατρισθέντας, δὲν ἔμεινεν ἀξένος οὔτε εἰς τὴν ιατρικήν. Μετὰ τὴν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ διάσωσιν τῆς πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως διακινδυνευσάσης κατὰ τὸ 1862 ζωῆς μας καὶ μετά τινας ἀναγκαιοτάτας πολιτικὰς ἐργασίας πρὸς εὐόδωσιν τῶν ἐνθέρμων ἔθνικῶν εὐχῶν ἀπεδόθημεν εἰς τὴν ἔξασκησιν τῆς ιατρικῆς καὶ πρὸς εὔρεσιν πόρου ζωῆς καὶ πρὸς σμικράν τινα ἀνακούφισιν τῶν ἀπορωτέρων ἐκ τῶν τότε πολιτικῶν θυμάτων καὶ συντρόφων τῆς ἐξορίας μας, καὶ πρὸς διασκέδασιν τῆς ἐκ πολλῶν αἰτίων ὑπερβολικῆς ήμῶν θλίψεως.

Καὶ πόσον μὲν μέγα καὶ εὐρύτατον εἶναι τὸ στάδιον, τὸ ὅπειον παρέχει σύμπασσα μὲν ἡ Ἀνατολή, ἀλλ' ἰδίως ἡ Μικρὰ Ἀσία, εἰς τοὺς νέους ἡμῶν ιατρούς, καὶ ἰδίως τοὺς σπουδάζοντας ἐπιμελῶς ἐν τῷ ἑλληνικῷ Πανεπιστημίῳ, δὲν προτιθέμεθα ἐνταῦθα γὰ καταδεῖξωμεν διὰ πολλῶν ἀρκεῖ μόνον νὰ εἴπω-

μεν, ὅτι καὶ τριτοετεῖς ή δευτεροετεῖς φοιτηταὶ τῆς ἱετρικῆς, μὴ δυνάμενοι ἔνεκα ἐλλείψεως πόρων νὰ ἔξακολουθήσουν ἐνταῦθα τὰ μαθήματά των, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν Ἀνατολὴν, μόλις ἐκήρυξαν ὅτι εἶναι ἱετροὶ καὶ ἐπολιτεύθησαν κοσμίως, σπουδάζοντες κατ' ἴδιαν, ὅσα δὲν ἐδυνήθησαν νὰ διδαχθῶσιν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, μολις λέγομεν ἐπολιτεύθησαν οὕτω καὶ ἀμέσως οὐχὶ μόνον πόρον ζωῆς εὔρον ἄφθονον, ἀλλὰ καὶ ἐπλούτισαν εἰς τοσοῦτον, ὡτε καὶ δι' ἴδιων των ἐξόδων ἀπῆλθον ἐπειτα εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ ἐτελειοποιήθησαν. Καὶ δοι μὲν ἐπανῆλθον καὶ αὐθίς εἰς τὴν Ἀνατολὴν, σήμερον εἶναι πλουσιώτατοι· δοι δὲ, ἐπερειδόμενοι δικαίως εἰς τὴν πα.διάν των, ἥλθον ἐνταῦθα καὶ ἐθήρευσαν ὑπαλληλικάς θέσεις, καίτοι τινὲς ἐξ αὐτῶν δικαίως ἀξιωθέντες τούτων, σήμερον ὄμως μὲ δῆλην τὴν ἐκτεταμένην παιδείαν των καὶ τὰς ἄλλως ἐπιζήλους θέσεις των, εἶναι ἵσως δυστυχέστεροι, παρ' ὅτε, φοιτηταὶ δοντες, μετάρχοντο τὸν ἱετρὸν εἰς τὴν Ἀνατολὴν πρὸς εὔρεσιν πόρου ζωῆς. Ἄλλα περὶ τούτων δὲν πρόκειται ἐνταῦθα.

Οἱ ἀξιότιμοι συνάδειλοι Κύριοι Τασσώ, Ἄγγλοι, νομίζομεν, τὴν καταγωγὴν, ἀποκατεστημένος ἐν Σμύρνῃ, καὶ ἱατρὸς τοῦ ἐν τῇ πόλει ἐκείνη υποσκοπείου τοῦ σιδηροδρόμου, ἥμέραν τινὰ τοῦ Ἰουλίου μᾶς διηγήθη τὸ ἔντης περιέργον περιστατικόν ἐθεράπευε τινα πάσχοντα ισχιάδα, συμπεπλεγμένην μετὰ διαλειπόντων πυρετῶν. Καὶ κατὰ μὲν τῆς ισχιάδος, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν ἀλλων τινῶν φρεμάκων, ἀπεφάσισε νὰ ἐγχύσῃ εἰς τὸ δέρμα τοῦ ἀρρώστου μικράν τινα ποσότητα διαλειψυμένης Βερατρίνης. Μόλις δὲ γενομένης τῆς μικρῆς ταύτης ἐγχύσεως, συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ ἐγχύσῃ καὶ κινίνην διαλειψυμένην κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν ἐπειδὴ δὲ πρώτην ἐκείνην τὴν φραγὴν μετεχειρίζετο τὸ φάρμακον. τοῦτο εἰς ἐγχύσεις, δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐγχύσῃ πλέον τῶν τριῶν κόλων, ἐν πεπυκνωμένῃ καὶ ὑπερωκειδωμένῃ διαλύσει· παρὰ πᾶσαν δὲ προσδοκίαν ἡ τε ισχιάς ίαθη καὶ ὁ διαλείπων πυρετός δέν ἐπανῆλθεν.

Η ἐγχύσις ἐγένετο μόλις μίαν ὥραν πρὸ τῆς προσδοκωμένης εἰσβολῆς τοῦ πυρετοῦ. Μετὰ πολλῆς δὲ περιεργείας παρετήρησεν ὁ ἀξιότιμος συνάδειλος, ὅτι, ἀντὶ τῶν συμπτωμάτων τοῦ πυρετοῦ, ἐπῆλθον εἰς τὸν ἀρρώστον ἀπαντά τὰ συμπτώματα τῆς οὕτω δὴ καλούμενης κινιγάσεως· τουτέστι βοὴ τῶν ὡτῶν κατὰ πρῶτον, καὶ ἐπειτα μεγίστη ἀνακούφισις καὶ εὐχαρίστησις· ὁ δὲ

πυρετός· δὲν ἐπανῆλθεν οὔτε κατὰ τὴν δευτέραν οὔτε κατὰ τὴν τρίτην οὔτε καὶ ἄλλην τινὰ αὐτοῦ περίοδον.

Τὸ περιστατικὸν τοῦτο ἐνεθάρρυνε τοσοῦτον τὸν ἰατρὸν, ὥστε ἐπανέλαβε τὰ αὐτὰ, τουτέστι τὴν ἔγγυσιν ὑπερωξειδωμένης καὶ συμπεπυκνωμένης διαλύτεως τῆς κινήνης καὶ εἰς ἔτερον ἀρρώστον, πάσχοντα μόνον διαλείποντας πυρετούς· ἡ δὲ ἀμέσος ἴασις καὶ τούτου, ἀνευ μάλιστα ὑποτροπῆς τινος ἢ ἐπανόδου, ὑπεγρέωσε τὸν ἀξιότιμον συνάδελφον νὰ πολυπλασιάσῃ τὰ περάματα καὶ πάντοτε μετ' ἐπιτυχίας· ὅτε δὲ μᾶς διηγεῖτο τὸ περιστατικὸν τοῦτο, οὕτος μὲν, μᾶς ἔλεγεν, εἶχε θεραπεύσει κατὰ τὸν τρόπον τούτον περὶ τοὺς τριακοσίους ἀρρώστους, ὁ δὲ Κύριος Μακ-Ράιθ ἀρχιατρὸς τοῦ νοσοκομείου τοῦ σιδηροδρόμου περὶ τοὺς ἑκατὸν, καὶ ὁ Κύριος Χούδ, διακεριμένος ἐπίσης ἰατρὸς ἐν Σμύρνῃ οὐκ δλίγους. Σὺν τῇ χαρακτηρίζουσῃ δὲ ἀπαντας τοὺς σοφοὺς Εὐρωπαίους ἐπιεικείᾳ καὶ ἀγαθότητι πρὸς ἡμᾶς τοὺς μόλις ἀνακτῶντας Είον· Ανατολίτας ὁ Κύριος Τατσὼ εὐηρεστήθη οὐ μόνον νὰ μᾶς ξεναγήσῃ ἀμέσως εἰς τὸ νοσοκομείον, καὶ μᾶς ἐπιδείξῃ πολλοὺς ἐν αὐτῷ ἀναρρέωνυμένους καὶ ἰαθέντας παρ' αὐτοῦ διὰ τῶν ἐγχύτεων τῆς κινήνης, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐκτελέσῃ ἐνώπιόν μας τὴν ἐγχείρισιν ταύτην, ἥτις γίνεται κατὰ τὸν ἔξτης τρόπον.

Οἱ ἰατρὸι εἶχε πρότερον διαλελυμένην καὶ ὑπερωξειδωμένην ποσότητά τινα κινήνης ἐντὸς φιαλιδίου, τὸ ὁποῖον μάλιστα καὶ ἔφερε πάντοτε μεθ' ἔχυτοῦ, ἵνα ἔχῃ πρόχειρον τὴν χρῆσιν· συνήθως δὲ διαλύεται ἐν μέρος κινήνης εἰς τέσσαρα μέρη ὅματος πηγαίου καὶ προστίθενται ἐπειτα τοσαῦται σταγόνες θειϊκοῦ ὀξείας ὅσαι ἀρκοῦσι πρὸς ἐντελῆ ἔξουδετέρωσιν· ἐκ τῆς διαλύσεως δὲ ταύτης ἔθεσεν ὁ ἰατρὸς δέκα καὶ ἑξ σταγόνας (περιεχούσας τέσσαρας κόκκους κινήνης) ἐντὸς σμικροῦ κλυστηριδίου, ἐκ τῶν πρὸς ἐγχυσιν εἰς τὴν οὐρήθραν, ἥ εἰς συριγγώδη ἔλκη· Προπαρακευασθέντος δὲ οὕτω τοῦ κλυστηριδίου, ὁ ἰατρὸς διὰ μὲν τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ λιχανοῦ τῆς ἀριστερᾶς του χειρὸς ἐσχημάτισε πτυχὴν τοῦ δέρματος εἰς ἓνα τῶν βραχιόνων τοῦ ἀρρώστου, διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς χειρὸς του ἐμπειξε στενόστωμον νυστερίδιον ἀμέσως κατωτέρω τοῦ λιχανοῦ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς του εἰς τὴν πτυχὴν τοῦ δέρματος τοῦ ἀρρώστου μέχρι κατεμβατήσεως, τουτέστι μέχρις οὗ ἡσθάνθη ὅτι τὸ νυστήριον διεπέρασε τὸ δέρμα καὶ ἔφθασεν εἰς τὸν κυττερώδη ίστον· τότε δὲ χαλάσσας τὴν πτυχὴν, ἐξέβηλε τὸ νυστήριον· διὰ δὲ τοῦ στομίου

τῆς δι' αὐτοῦ σχηματισθείσης μικρᾶς τομῆς τοῦ δέρματος τοῦ ἀρρώστου εἰσήγαγε τὸ ρίγχος ἢ τὴν λεπτοτάτην ἄκραν τοῦ κλυστηριδίου, καὶ πιέσας τὸ ἔμβολον αὐτοῦ ἐξετέλεσε τὴν ἔγχυσιν. Η ἐγχείρισις αὕτη εἶναι ἀπλουστάτη. Δύναται γὰρ ἐκτελέση αὕτην εὐκόλως καὶ ὁ οὐδέποτε ἐκτελέσας οὐδεμίαν χειρουργικὴν ἐγχείρισιν ίστρος ἢ πᾶς οἶς δή ποτε ἀνθρωπος. Εἶναι δὲ ἀδιάφορον εἰς οἴον δή ποτε μέρος τοῦ ἀνθρωπίνου δέρματος καὶ ἀν ἐκτελεσθῆ, ἀδιάφορος εἶναι ἐπίστης καὶ ἡ ὥρα τῆς ἡμέρας ἢ ἡ περίοδος τοῦ πυρετοῦ, καθ' οὓς ηθελεν ἐκτελεσθῆ ὁ Κύριος Τασσώ μάλιστα κατὰ προτίμησιν ἐξετέλει ταύτην ἐπὶ τῆς μεγαλειτέρας ἀκμῆς τοῦ παρεξυσμοῦ· τότε, μᾶς ἔλεγε, τὰ ἀποτελέσματα γίνονται καταληπτότερα, διότι συνήθως μόλις παρέρχεται ἡμισεία περίπου ὥρα καὶ ἀμέσως, προηγμέντων τῶν συμπτωμάτων τῆς κινητισεως, ἀνακευφίζεται ὁ ἀρρώστος, διαλυομένου τοῦ πυρετοῦ δι' ἴδρωτῶν.

Κατὰ δὲ τὴν ἀξιοπιστοτάτην διαβεβαίωσιν τοῦ Κυρίου Τασσώ οὐδέποτε εἴτε ἐπὶ τῆς ἐγχείρισεως ταύτης εἴτε καὶ μετὰ ταῦτα ἐπῆλθε δυσάρεστόν τι· τρίς ἢ τετράκις, νομίζομεν, μᾶς εἴπεν δτι ἐσχηματίσθη οἰδημά τι ἀσημαντον ἐπὶ τοῦ μέρους τοῦ δέρματος, ἔνθα ἐγένετο ἡ ἐγχείρησις, ἀλλὰ τὸ οἰδημα τοῦτο ἐθεραπεύθη αὐτομάτως ἢ θοηθούμενον ὑπὸ ἐλαφρᾶς πιέσεως τοῦ ὅγκου διὰ κυκλοτεροῦς περιδέσσεως τοῦ ὅλου σκέλους· ἀπαξ δὲ ἢ δις μᾶς εἴπε τὸ οἰδημα τοῦτο μετέβη εἰς ἐλαφρὰν ἐμπύκοιν· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἔξαιρετικῶν τούτων περιπτώσεων ὁ πυρετός οὐχ' ἦττον ἐθεραπεύθη ἐπὶ δὲ τῶν περιπτώσεων ἐκείνων, καθ' ἀξὸν ὁ Κύριος Τασσώ ἐφοδεῖτο ὑποτροπήν, ἐπανελάμβανε καὶ ἀπαξ ἔτι τὴν ἐγχείρισιν μετὰ πέντε ἢ ἔξι ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς πρώτης.

Ταῦτα ιδόντες καὶ ἀκούσαντες παρὰ συναδέλφου ἀξιοπιστοάτου, ἐσπεύσαμεν καὶ ἡμεῖς εἰς ἐκτέλεσιν πειραμάτων μετεχειρίσθημεν δὲ τὴν μέθοδον ταύτην εἰς δεκαπέντε περίπου ἀρρώστους, θεραπευομένους παρ' ἡμῶν ἐν Σμύρνῃ πάντοτε μετ' ἐπιτυχίας, καὶ οὐδέποτε μὲ δυσάρεστόν τι ἐπακόλουθον σμικράν τινα τροποποίησιν ἐκάμαμεν μόνον ἐπὶ τὸ ἀφοβώτερον τοῦ ἀρρώστου, μετεχειρίσθημεν δηλαδὴ ἀντὶ τοῦ νυστηρίου, (τοῦ ὀποίου τὴν θέαν φοβούνται, ως γνωστὸν, τινὲς τῶν ἀρρώστων) τὴν δοκιμαστικὴν σμίλην· μετὰ δὲ τὴν διάτρησιν τοῦ δέρματος μέχρι τοῦ κυτταρώδους ίστοῦ, ἀφίγαμεν ἐν αὐτῷ τὸ σωληνάριον τῆς σμίλης· ἐξαγαγόντες δ' αὐτὴν, ἐνεγέόμεν τὴν διά-

λυσιν, καὶ ἡ μὲν ἐπειτυχία μᾶς παρηκολούθησεν, ὡς εἴπομεν, πάντοτε εἰς τὰ ὄλιγα τότε πειράματά μας· δὲν ἐδυνήθημεν ὅμως οὔτε νὰ πολυπλασιάσωμεν ταῦτα, οὔτε νὰ ἴδωμεν τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα, διὰ νὰ εἰμισθα θέσαιοι καὶ περὶ τῶν ὑποτροπῶν.

Σκληρὰ καὶ ἀπάνθρωπος πολιτικὴ τῆς τότε Κυθερνήσεως μας, φθονήσασα φαίνεται καὶ αὐτὸν τὸν ἄρτον, τὸν ὄποιον ή· Βρεγμένον μὲ τὰ πικρὰ τῆς ἔξορίας δάκρυα ἐτρώγουμεν ἐν Σμύρνῃ, ἀπήτησε παρὰ τῆς ἄλλως φιλανθρώπου δειχθείσης εἰς ὑμᾶς τούλαχιστον τότε Τουρκικῆς Κυθερνήσεως ἢ τὴν ἐγκαθιερέειν ἥμῶν εἰς τὸ Ἰκόνιον, δέκα ἡμέρας, ὡς γνωστὸν, ἀπέχον τῆς Σμύρνης, ἢ τὴν ἀπέλασιν ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ ἐδάφους προύτιμόσα· μεν τὸ δεύτερον. Μόλις δὲ φθάσταντες εἰς Παρισίους ὁ ἀξιότιμος καὶ σοφὸς συνάδελφος Ἀτμωδῖτος Λατούρ, ἀρχισυντάκτης τῆς Ἰατρικῆς Ἐνώσεως μᾶς παρέσχεν ἔτι πολυτιμοτέρον ἰατρικὴν φιλοξένειαν (1). διὰ τῆς πολυτίμου ἐφημερίδος του ἐδημοσιεύσαμεν τὸ περιστατικὸν τοῦτο γαλλιστί. Ανάγκαι δέ τινες τῆς τότε ἐν τῇ πατρίδι λυπηρᾶς καταστάσεως τῶν πραγμάτων

(1) Θέλουσι μᾶς ἐπιτρέψει οἱ ἀναγνῶσται νὰ μὴ διέλθωμεν ἐν σιγῇ καὶ ἔτερόν τι ὑψηλῆς ἀνατροφῆς καὶ γενναιοφροσύνης τεκμήριον τοῦ σοφοῦ τούτου συναδέλφου πρὸς ἡμᾶς· ὑπὸ εὐγενοῦς αἰσθήματος καὶ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς προγόνους ἥμῶν ὄρμώμενος εὐηρεστήθη πρὸ δεκαετίας ν' ἀνταλλάσσῃ τὴν πολύτεμον αὐτοῦ Ἰατρικὴν Ἐνώσιν καὶ μὲ τὴν Ἰατρικὴν Μέλισσαν ἀλλ' οὕτη ὡς γνωστὸν ἔπαυσε νὰ ἐκδίδηται πρὸ πενταετίας, ὁ δὲ συντάκτης αὐτῆς, διελθὼν διὰ πυρὸς, οὕτως εἰπεῖν, καὶ ὑδατος, μόλις διεσώθη· ταῦτα δὲ πάντα οὐχὶ μόνον τὸ παράπαν δὲν ἦλαττωσαν τὴν πρὸς τὰ ἐλληνικὰ δυστυχήματα συμπάθειαν καὶ γενναιοφροσύνην τοῦ ἀρχισυντάκτου τῆς Ἰατρικῆς Ἐνώσεως τῶν Παρισίων, ἀλλὰ τούναντίον καὶ ηὔζησαν, οὕτως εἰπεῖν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ. Μόλις ἔγινε γνωστὸν εἰς τὸν Κύριον Λατούρ οὗτι διὰ πολιτικοὺς λόγους ἐφυλακίσθημεν καὶ μᾶς ἐπεμπεν εἰς τὰς φυλακὰς τὸ πολύτιμον αὐτοῦ σύγγραμμα, ἀκολούθως μᾶς παρηκολούθησε καὶ εἰς τὴν ἔξορίαν μας· μᾶς τὸ ἐπεμπεν εἰς Σμύρνην, μᾶς τὸ ἐπεμπεν εἰς Παρισίους, μᾶς τὸ ἐπεμπεν εἰς Λονδίνον, μᾶς τὸ πέμπει καὶ ἄχρι σήμερον ἐνταῦθα ὡς ἀντάλλαγμα τίνος; τῆς Ἰατρικῆς Μελίσσης.

των μᾶς ὑπεχρέωσαν ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν ταύτην ὥ^ν ἀπέλθωμεν εἰς Λονδίνον, καὶ ἐκεῖθεν νὸς ἐπανέλθωμεν εἰς τοὺς κόλπους τῆς πατρίδος· ὅστε ἐξὶ ιδίας μὲν ἀντιλήψεως ἀγνοοῦ· μεν τὴν ἐντύπωσιν, ἣν προγένετον ἐν τῇ ἐστίᾳ ἐκείνῃ τῶν φώτων ἡ ἡμετέρα δημοσίευσις. Οἱ μετά ταῦτα δημοσίευσις ἔκεινε πολλοὺς, ὡς ἡκυύσαμεν, ὅτε ἔγεινε πολὺς ἔκει λόγος περὶ αὐτῆς.

Ἐν τῇ ἐστίᾳ ἐκείνῃ τῶν φώτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ἐν ᾧ τὰ πάντα ὑποβάλλονται ὑπὸ τὴν δοκιμασίαν, καὶ οὐδὲν κοινωφελὲς οὐδέποτε ὄλιγωρείται, ἢτο ἀδύνατον νὰ μὴ προξενήσῃ ἐντύπωσιν τοιαύτη δημοσίευσις παρ’ οἷου δή ποτε γενομένη, διότι ἐξὶ τῷ ὄντι διὰ πλειστέρων πειρατάτων καταδειχθῆ ἡ ἐντελής ἐπιτυχία τῆς μεθόδου ταύτης, τότε θέλει προσγείνει μεγίστη ὠφέλεια εἰς τε τὴν ἐπιστήμην καὶ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

Ποσάκις τῷ ὄντι ἐπὶ κακοήθων τινῶν πυρετῶν εἴτε ἔνεκα δυσεπειγόντων ἐμέτων, εἴτε ἔνεκα διαέροις δὲν δυνάμεθα νὰ κάμωμεν χρῆσιν τῆς κινίνης οὔτε ἀπὸ τοῦ στόματος οὔτε ἀπὸ τοῦ ἀφεδρῶνος; ἢ καὶ ἀν δυνάμεθα νὰ κάμωμεν αὐτὴν, οὐδεμίαν ἐπίζομεν ὠφέλειαν, διότι τὸ φάρμακον, μόλις εἰσερχόμενον, ἀποπέμπεται; Ποσάκις ἐπὶ ἄλλων τινῶν νοσημάτων εἴναι μὲν ἐνδεδειγμένη καὶ ἡ χρῆσις τῆς κινίνης, ἀλλὰ φοβούμεθα αὐτὴν, εἴτε ἔνεκκ υπάρχοντος ὑπερμέτρου ἔρεθισμοῦ κατὰ τὸν πεπτηκὸν σωληνα, εἴτε ἔνεκα ἄλλης τινὸς αἰτίας; Ποσάκις ἐπὶ τῶν παγετωδῶν καλουμένων πυρετῶν δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ εἰσάξωμεν δοσον ἔνεστι τάχιον καὶ διὰ παντὸς οἷου δή ποτε πόρου κινίνην εἰς τὸν δργανισμόν; γνωστὸν δὲ εἶναι διὰ τινὰ τούλαχιστον φάρμακα ἀπορρόφοινται διὰ τοῦ δέργατος πολὺ ταχύτερον.

Ἡ δὲ ἐκ τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης εἰς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ιδίως εἰς τὴν ἀπορὸν τάξιν τῶν κοινωνιῶν ὠφέλεια ἔστεται ἐπίσης μεγάλη καὶ ὀνυπολόγιστος. Κατὰ τὸν Κ. Τρουσσὼ οὐδεὶς παθῶν πυρετοὺς διαλείποντας δύναται νὰ θεωρήσῃ ἐσυτὸν ἐντελῶς ἀπιλλαγμένον τοῦ νοσήματος, ἀν μὴ παρέλθωσι δύο μῆνες ἀπὸ τοῦ τελευταίου παροξυσμοῦ, καὶ ἀν μὴ ὁ ἀρρώστος δαπανήσῃ πολλὰς καὶ θαρτίμους καὶ ἀπειστάτας δόσεις κινίνης ἡ κίνας. Καὶ κατὰ τὴν μέθοδον δὲ τοῦ διασήμου τούτου καθηγητοῦ, καθ’ ἣν ὄμολογουμένως καὶ ασφαλέστερον θεραπεύεται ὁ πά-

σγων, καὶ ὀλιγωτέρα χρῆσις φαρμάκων γίνεται, καὶ κατ' αὐτὴν, λεγομεν, τὴν μέθοδον, ὁ ἄρρωτος εἶναι ἡναγκασμένος νὰ δεπανήσῃ εἰς δώδεκα δόσεις ἐντὸς ἔξηκοντα πέντε ἡμερῶν εἴτε διακοσίους τετσαράκοντα κόκους κινίνης, εἴτε σαράντα μὲν κόκους κινίνης καὶ εἴκοσι δράμια κίνας. Καὶ ἐπί οὐποθέσει δὲ ὅτι τὰ φάρμακα ταῦτα καὶ ἀνάθευτα θὰ προμηθευθῇ ὁ ἄρρωτος, καὶ εὕωνα, οὐχ ἡττον δύμως θὰ δαπανήσῃ μόνον διὰ τὴν προμηθείαν αὐτῶν τούλαχιστον δέκα δραχμὰς μέχρις εἴκοσιν, ἐνῷ διὰ τῆς μεθόδου τοῦ Κυρίου Τατσών δαπανᾷ ἡμίσειαν ἢ τὸ πολὺ μίαν δραχμήν· ἀντὶ δὲ τοῦ ἀνεπαισθήτου πόνου, τοῦ γενομένου ἐκ τῆς παρακεντήσεως, ἀποφεύγει τὴν ἀηδεστάτην πεκρίαν τῆς κίνας ἢ τοῦ κινίνου. Πρὸς δὲ τούτοις ἔχει καὶ ἐν μέγα ἄλλο πλεονέκτημα, τοῦ νὰ δύναται δηλαδὴ, ἀν μεταχειρισθῇ τὴν μεθόδον τοῦ Κ. Τατσώ, νὰ κάμη συνέμια χρῆσιν καὶ ἄλλων φαρμάκων καὶ κατ' ἔξοχὴν σιδήρου, ἐὰν ἔχῃ ἀνάγκην τούτου· ἐνῷ διὰ τῆς κινήσις χρῆσις τῶν σκευασιῶν τῆς κίνας δὲν δυνάμεθα πάντοτε νὰ κάμωμεν συνάμια χρῆσιν καὶ σιδήρου, ἢ καὶ ἄλλων φαρμάκων. Ἀλλως δὲ δὲν παρηλθεῖ ἔτι ὁ φόβος τῆς ἐλλείψεως κίνας καὶ κινίνης· διότι γνωστὸν εἶναι ὅτι τῶν μὲν φαρμάκων τούτων ἡ χρῆσις καθ' ἐκάστην αὐξάνει καὶ πολυπλακιάζεται· κατὰ δυστυχίαν δὲ ὅσον αὐξάνει ἡ χρῆσις αὐτῶν, τοσούτον ἐλαττοῦται ὁ ἄρθρος τῶν δένδρων, ἐξ ὧν ταῦτα παράγονται, καὶ οὔτε εὔκολον εἶναι οὔτε δυγατὸν ἵσως νὰ πολυπλακιασθῶσι τὰ δένδρα ταῦτα εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ νέας φυτείας.

Δι': ὅλους λοιπὸν τούτους τοὺς λόγους παρακελοῦμεν θερμῶς τοὺς συναδέλφους καὶ ιδίως τοὺς διευθύνοντας νοσοκομεῖα ἡ φιλανθρωπικὰ κατατήματα, εἰς τὰ ὅποια τοῦ τε χρόνου καὶ τοῦ ἀργυρίου ἡ οἰκονομία εἶναι ἡναγκαιότατα, ν' ἀποπειρχθῶσι τοιούτων πειραμάτων διὰ τῆς ἐγχύσεως τῆς κινίνης κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Κυρίου Τατσώ.